

Vonnisnummer / Griffinummer 2024 / 4182
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 7 oktober 2024
Naam van de beklaagde(n)
Systeemnummer parket 21CO58221 Rolnummer
Notitienummer parket AN66.97.940/2021

rechtbank van eerste aanleg
Antwerpen, afdeling
Antwerpen
Kamer AC1

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie
tegen:

BEKLAAGDEN:

1. RRN
geboren te
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

beklaagde, bijgestaan door Meester advocaat te

2.
met maatschappelijke zetel gevestigd te
ingeschreven onder het ondernemingsnummer

beklaagde, vertegenwoordigd door Meester advocaat te

TENLASTELEGGING(EN)

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

Op het perceel aldaar gelegen te gekadasteerd als

met een oppervlakte van 57a 32ca
eigendom van
ingevolge akte verleden door notaris d.d. 08/03/1990

A optrekken of plaatsen van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning
buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, namelijk het plaatsen van een tentconstructie (incl. betonverharding) van 7,5 x 125 m.
(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te tussen 1 augustus 2021 en 7 september 2021
door

B gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, allerlei materialen, materieel of afval zonder of in strijd met een geldige vergunning
buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor

stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, namelijk het gewoonlijk gebruik van het bovenvermelde perceel voor de opslag van scheepscontainers voor de stockage van materialen.
(art. 4.2.1., 5°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te tussen 1 augustus 2021 en 25 april 2023, meermaals, op niet nader bepaalde data
door

C niet naleven maatregelen

opzettelijk de opgelegde bestuurlijke maatregelen, bestuurlijke geldboeten, voordeelontnemingen, veiligheidsmaatregelen of de door de rechter opgelegde maatregelen niet te hebben uitgevoerd, betaald of te hebben genegeerd, namelijk
(art. 16.6.1. § 2, 1° Decreet 05 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid)

1 te in de periode van 1 maart 2022 tot en met 6 december 2022
door

de niet-naleving van artikel 1 punt 1 van het besluit houdende bestuurlijke maatregelen
, meer bepaald het niet tijdig verwijderen van het houtafval en brandhout (bielzen en verbrande balken) uit het bosperceel

2 te in de periode van 1 november 2022 tot en met 6 december 2022
door

de niet-naleving van artikel 1 punt 3 van het besluit houdende bestuurlijke maatregelen
meer bepaald het niet tijdig verwijderen van de tenthangaar en de scheepscontainers

PROCEDURE

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagde op het kantoor Rechtszekerheid
dd. 5 februari 2024 ref :

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

beoordeling

op strafgebied
context

a. (eerste beklaagde, verder is de bestuurder van tweede

beklaagde, verder: heeft als voornaamste activiteit het verkopen van wijnkasten.

is sedert 8 maart 1990 eigenaar van het onroerend goed gelegen te kadastraal gekend als [verder: het perceel]. Het perceel omvat ook een gebouw met drie appartementen, een handelsgelijkvloers en drie parkings – gekend als

Het perceel is gelegen in parkgebied.

b.

De grond naast het perceel behoort toe aan de gemeente en werd in bezetting ter bedde gegeven aan (verder dit is een vereniging met als doel bij te dragen tot het natuurbehoud in de gemeente was een van de bestuurders van de vzw.

feiten

c.

liet tussen 1 augustus 2021 en 7 september 2021 op het perceel een magazijntent optrekken die werd geplaatst op een betonfundering. De magazijntent werd ingericht met een houten vloer en elektrische verlichting, en werd gebruikt voor de opslag van handelsgoederen van

In de periode tussen 1 augustus 2021 en 25 april 2023 stonden op het perceel ook scheepscontainers die werden gebruikt als opslagplaats beschikten echter noch over een vergunning om op het perceel een magazijntent of andere opslag-eenheid te plaatsen, noch over een vergunning voor de opslag van materialen (al dan niet in zeecontainers).

maakte op deze wijze zonder vergunning gebruik van een ruimte in parkgebied om commerciële activiteiten te ontplooiën.

d.

kregen op 29 oktober 2021, samen met de bestuurlijke maatregel opgelegd door het Agentschap Natuur en Bos. Zowel op het perceel als op de grond die door werd beheerd, werden allerlei inbreuken vastgesteld. De grond die door werd beheerd werd in de feite immers ook aangewend voor de activiteiten van

De bestuurlijke maatregel verplichtte (i) om uiterlijk tegen 28 februari 2022 het bos op te ruimen dat zich uitstrekt over het perceel en de grond beheerd door en (ii) tot het verwijderen van de magazijntent en de zeecontainers tegen uiterlijk 31 oktober 2022.

Wat de aangehaalde elementen betreft, werd de bestuurlijke maatregel niet (tijdig) nageleefd. Op 6 december 2022 lagen er nog steeds verbrande balken en bielzen in het bos, alsook waren de magazijntent en de zeecontainers niet verwijderd.

bewijs, kwalificatie en toerekening

e.

De feiten zijn bewezen aan de hand van de vaststellingen van de gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur en de natuurinspectie, en de verklaring van verklaring die wat materiële elementen betreft een bekentenis inhoudt.

gaf in zijn verhoren aan dat de magazijntent en de zeecontainers volledig op het perceel stonden en niet op het stuk grond dat mocht beheeren. De zeecontainers werden genlaatst toen het magazijn in 2002 afbrandde. De magazijntent werd geplaatst nadat het magazijn van was ingestort door een omvergevalen boom. gaf te kennen dat de magazijntent, ondanks het wederrechtelijk karakter ervan en de bestuurlijke maatregel, nog een tijd zou blijven staan. Een extern magazijn huren paste immers niet in het bedrijfsmodel var waarbij er binnen de dag na bestelling aan klanten wordt geleverd. Het Agentschap Natuur en Bos werd verzocht om de termijnen van de bestuurlijke maatregel te verlengen.

f.

Uit het strafdossier blijkt dat het voorwerp van tenlastelegging A in de rechtstreekse dagvaarding verkeerdelijk werd omschreven. De omvang van de magazijntent betrof 7,5 meter op 25 meter en niet 7 meter op 125 meter. Deze materiële vergissing wordt rechtgezet.

g.

Beklaagden stellen te moeten worden vrijgesproken voor de feiten onder tenlastelegging A, omdat de magazijntent (a) geen constructie in de zin van de VCRO zou zijn, dan wel (b) vrijgesteld zou zijn van voorafgaande vergunningsplicht.

Volgens artikel 4.1.1 3° VCRO betreft een constructie: *een gebouw, een bouwwerk, een vaste inrichting, een verharding, (...) al dan niet bestaande uit duurzame materialen, in de grond ingebouwd, aan de grond bevestigd of op de grond steunend omwille van de stabiliteit, en bestemd om ter plaatse te blijven staan of liggen, ook al kan het goed uit elkaar genomen worden, verplaatst worden, of is het goed volledig ondergronds*. Beklaagden houden voor dat de magazijntent met name niet bestemd was om ter plaatse te blijven staan, zodat de tent niet onder de toepassing van artikel 4.1.1 3° VCRO zou vallen.

Of een inrichting al dan niet bestemd is om ter plaatse te blijven staan of liggen, betreft een feitenkwestie. De loutere omschrijving van een doel door diegene die de inrichting plaatst, is niet bepalend om vast te stellen dat deze vereiste al dan niet vervuld is. Concreet blijkt in deze dat de magazijntent werd opgericht met de bedoeling te fungeren als opslagruimte van de handel in wijnkasten. Bovendien werd de magazijntent geplaatst op een betonnen fundering, werd een houten vloer gelegd en werd elektrische verlichting geïnstalleerd (zie vaststellingen van de natuurinspectie).

De functie van de magazijntent en de concrete wijze van de inrichting ervan, wijzen op een langdurig gebruik van de inrichting, zodat de magazijntent wel degelijk een constructie betreft die valt onder het toepassingsgebied van artikel 4.1.1 3° VCRO.

h.

Bij de behandeling ten gronde verduidelijkte de advocaat van beklaagden dat de verwijzing naar het tijdelijk en verplaatsbaar karakter en het vrijstellingsbesluit, gegrond is op artikel 7.1 van het Vrijstellingenbesluit. Deze bepaling heeft betrekking op handelingen die verband houden met vergunde of gemelde handelingen (eerste lid), dan wel tijdelijke en verplaatsbare constructies tijdens de uitvoering van vergunde verbouwingen of herbouwingen van gebouwen, meldingsplichtige verbouwingen of herbouwingen waarvan akte is genomen of van vergunning vrijgestelde verbouwingen (tweede lid).

In deze zaak zou de magazijntent echter in gebruik zijn genomen om een uitbreiding van de opslagmogelijkheid van te creëren (naar aanleiding van de covid-19-crisis) én omdat er een boom op een magazijn was gevallen. Evenwel blijkt niet dat er een verbouwing of herbouwing plaatsvond, waarbij de magazijntent de functie van het door de verbouwing of herbouwing geviseerde goed overnam. Aan de eerste vereiste van artikel 7.1, tweede lid Vrijstellingenbesluit (*de constructies worden gebruikt om functies in onder te brengen die door de uitvoering van de handelingen niet meer kunnen plaatsvinden in de te verbouwen of herbouwen gebouwen*) is dan ook niet voldaan.

Aangezien evenmin wordt voorgehouden dat de magazijntent verband houdt met vergunde of gemelde handelingen, is er evenmin een vrijstelling op basis van artikel 7.1, eerste lid Vrijstellingenbesluit.

Het plaatsen van de magazijntent was dan ook vergunningsplichtig. Het optrekken van de magazijntent zonder omgevingsvergunning is strafbaar.

i.

Met betrekking tot het gebruik van het perceel voor de opslag van materiaal in zeecontainers, geïmagineerd door tenlastelegging B, houden beklaagden voor dat de opslag “geen georganiseerd karakter” zou hebben, waarmee de decretale vereiste van gewoonlijk gebruik in de strafbaarstelling betwist wordt.

Aangezien beklaagden zelf aanduiden dat in de zeecontainers boedel werd opgeslagen sinds 2002, lijkt het niet de minste twijfel dat het perceel tijdens de incriminatieperiode (tussen 1 augustus 2021 en 25 april 2023) gewoonlijk werd gebruikt voor de opslag van materialen. Ook de vaststellingen tonen aan dat het gebruik van de grond voor deze opslag een gewoonlijk – tot de interventie zelfs permanent – karakter had. De zeecontainers waren immers overwoekerd door planten (in het bijzonder klimop – zie vaststellingen natuurinspectie).

Er was ook een actieve, beheerde opslag van materialen. Tijdens de incriminatieperiode werd zelfs vastgesteld dat er nog een bijkomende houten constructie werd opgetrokken (zie proces-verbaal van 10 april 2022, vaststellingen van 17 maart 2022).

j.

De sub-tenlasteleggingen C.1 en C.2 werden in de rechtstreekse dagvaarding verkeerd gesitueerd in tijd. Het niet naleven van een bestuurlijke maatregel betreft een omissie aan een verplichting te voldoen. De (materiële) constitutieve bestanddelen van het misdrijf zijn verenigd op het tijdstip waarop de verplichting uitgevoerd diende te zijn, maar dat niet was. Aldus moet de niet-naleving van de maatregelen temporeel gesitueerd worden op respectievelijk 1 maart 2022 en 1 november 2022. Het past de tijdsbepalingen in die zin te beperken. Partijen werden in kennis gesteld van deze mogelijke aanpassing en waren in de mogelijkheid hierop te reageren. Het voorwerp van de sub-tenlasteleggingen wordt hierdoor niet gewijzigd.

Beklaagden betwisten niet de bestuurlijke maatregel wat de onderdelen geïmagineerd door de sub-tenlasteleggingen C.1 en C.2 betreft niet tijdig te hebben uitgevoerd. In hun conclusie stellen ze het houtafval en het brandhout (C.1) pas op 5 januari 2023 te hebben verwijderd, de magazijntent en de scheepscontainers (C.2) op 25 oktober 2023 (hoewel in zijn verhoor aangaf dat de bestuurlijke maatregelen idealiter een uitvoeringstermijn tot 1 januari 2023 zouden moeten hebben).

Het verweer van beklaagden met betrekking tot deze tenlasteleggingen heeft er betrekking op dat de bestuurlijke maatregel op 19 december 2022 werd opgeheven bij het opleggen van het besluit Deze opheffing dateert evenwel van na de uitvoeringstermijn die aan beklaagden werd geboden om zich in regel te stellen. De constitutieve bestanddelen van het misdrijf waren op 1 maart 2022 respectievelijk 1 november 2022 vervuld, zodat de latere opheffing van de bestuurlijke maatregel het bestaan van het misdrijf niet in de weg staat.

k.

De feiten werden, met de aangehaalde aanpassingen, correct gekwalificeerd in de rechtstreekse dagvaarding en worden :oegerekend.

straf en straftoemeting

l.

Het opleggen van een straf benadrukt het belang van de overtreden norm en dient als signaal, zowel naar de beklaagde toe als naar de maatschappij in haar geheel. De bestraffing beoogt het herstel van de door het misdrijf aangebrachte maatschappelijke schade. De bestraffing dient ook om de maatschappij te beschermen. Tegelijk wordt de maatschappelijke reactie ten aanzien van de dader naar aanleiding van het misdrijf met de bestraffing afgerond en indien mogelijk wordt de dader ertoe gebracht herhaling te vermijden.

Bij het bepalen van de concrete straf wordt rekening gehouden met de aard en de ernst van de feiten, het aantal feiten, de concrete feitelijke omstandigheden en persoonlijke omstandigheden van de dader.

De bewezen feiten werden met eenzelfde strafbaar opzet gepleegd, zodat aan elke beklaagde één hoofdstraf wordt opgelegd en de mogelijke straf bepaald wordt door het feit waarvoor de wet de strengste straf voorschrijft

m.

De regelgeving inzake ruimtelijke ordening en stedenbouw heeft tot doel tot een maatschappelijk gestroomlijnde ruimtelijke ordening te komen, waarbij het kader van regelgeving en vergunningen ertoe dient het maatschappelijk belang en het individueel belang te verzoenen. In het bijzonder wordt ook de bescherming van groengebieden beoogd.

Beklaagden maakten zonder vergunning gebruik van een groenzone in parkgebied – dit is ruimtelijk kwetsbaar gebied – voor commerciële doeleinden en stelden zo hun persoonlijk belang boven het maatschappelijk belang. Het is bijkomend laakbaar dat het niet naleven van de regelgeving inzake ruimtelijke ordening en stedenbouw was ingegeven door winstbejag.

De feiten wijzen in hoofde van _____ op een gebrekkig normbesef. Het doel van de bestuurlijke maatregelen betrof het remediëren van een onwettige toestand. Door de rechtmatig opgelegde bestuurlijke maatregel naast zich neer te leggen, zonder deze in rechte aan te vechten, stelden _____ zich boven de wet en onttrokken zich op die manier aan het bestuurlijk toezicht.

n.

Beklaagden halen in de verhoren van _____ en bij de behandeling ten gronde aan dat de door de strafvordering geviseerde handelingen kaderen binnen de bedrijfsvoering van _____ waarbij het onder meer van belang zou zijn geweest vanuit de toenmalige locatie, met kasteel _____ te kunnen exploiteren. Dit belang is echter ondergeschikt aan de geldende regelgeving en beklaagden kozen ervoor het commerciële belang van _____ te laten primeren op de regelgeving inzake ruimtelijke ordening. Bovendien spaarden ze kosten uit door gebruik te maken van de magazijntent en geen externe opslagcapaciteit te gebruiken.

Inmiddels zou _____ exploiteren vanuit een ander magazijn (beklaagden leggen een huurovereenkomst voor, waar _____ echter geen contractspartij in is).

o.

De bewezen verklaarde misdrijven onder A en B leverden _____ vermogensvoordelen op door kostenbesparing, waarvan het openbaar ministerie de bijzondere verbeurdverklaring vordert. Het zou maatschappelijk onaanvaardbaar zijn dat beklaagde zou kunnen blijven beschikken over de winst die zij opstreek met de bewezen verklaarde misdrijven onder de tenlasteleggingen A en B.

Het is niet mogelijk deze kostenbesparing met boekhoudkundige precisie te bepalen. De rechtbank houdt bij het ramen van de kostenbesparing naar billijkheid rekening met de incriminatieperiodes, de omvang van de opslag en de huurprijzen voor externe opslag, zoals onder meer aangehaald door beklaagden. Het vermogensvoordeel wordt met terughoudendheid geraamd op 25.000 euro.

p.
heeft een blanco strafregister. daarentegen werd al vier keer veroordeeld, waarvan twee keer correctioneel.

Het is gepast hen beiden een geldboete als hoofdstraf op te leggen.

De uitvoering van een aanzienlijk deel van de geldboetes wordt uitgesteld, om de financiële impact van de veroordeling (voorwaardelijk) te beperken, om de desocialiserende effecten van een omvangrijke geldboete te vermijden en om het opnieuw plegen van misdrijven te ontraden. Teneinde dit ontradend karakter te maximaliseren wordt het uitstel gekoppeld aan de langste termijn van uitstel die de wet toelaat.

Gelet op zijn gerechtelijk verleden, wordt de tenuitvoerlegging uitgesteld wat de helft van de geldboete van betreft.

Rekening houdende met de financiële impact van de bijzondere verbeurdverklaring, wordt de tenuitvoerlegging van de volledige geldboete ten aanzien van uitgesteld.

op burgerlijk gebied

q.
Op basis van de vaststellingen in het strafdossier blijken de bewezen feiten mogelijk schade te hebben veroorzaakt waarvoor geen burgerlijke vordering werd ingesteld. De burgerlijke belangen worden in zoverre ambtshalve aangehouden.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

art. 1, 2, 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 37, 41 wet van 15 juni 1935;
art. 1, 2, 3, 5, 6, 7, 7bis, 38, 39, 40, 41, 41bis, 42, 43bis, 65, 66 strafwetboek;
art. 4 V.T.Sv;
art. 182, 185 Sv;
alsook de wetsbepalingen aangehaald in de inleidende akte en in het vonnis.

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van

Op strafgebied

Past de omschrijving van tenlastelegging A aan als volgt:

“namelijk het plaatsen van een tentconstructie (incl. betonverharding) van 7,5 x 25 m”

Past de incriminatieperiode van tenlastelegging C.1 aan als volgt:
"te op 1 maart 2022"

Past de incriminatieperiode van tenlastelegging C.2 aan als volgt:
"te op 1 november 2022"

Ten aanzien van eerste beklaagde

Veroordeelt voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A -met aangepaste omschrijving-, B, C1 -met aangepaste incriminatieperiode- en C2 -met aangepaste incriminatieperiode-:

tot een **geldboete** van **4800,00 EUR**, zijnde **600,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Verleent **uitstel** van tenuitvoerlegging wat betreft deze **geldboete** voor een termijn van **3 jaar**, doch slechts voor een gedeelte van **2400,00 EUR**, zijnde **300,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders;
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand;
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,90 EUR;
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/2 \times 383,11 = 191,56$ EUR.

Ten aanzien van tweede beklaagde

Veroordeelt voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A -met aangepaste omschrijving-, B, C1 -met aangepaste incriminatieperiode- en C2 -met aangepaste incriminatieperiode-:

tot een **geldboete** van **8000,00 EUR**, zijnde **1000,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Verleent **uitstel** van tenuitvoerlegging wat betreft de geldboete voor een termijn van **3 jaar**.

Verklaart verbeurd overeenkomstig artikel 42, 3° en 43bis Sw. de vermogensvoordelen voor een bedrag van 25.000 euro.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders

- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,90 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/2 \times 383,11 = 191,56$ EUR

Op burgerlijk gebied

Houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op 7 oktober 2024 door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer AC1:

- rechter

in aanwezigheid van het lid van het openbaar ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting,
met bijstand van griffier